

Sygn. akt **IV U 1034/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2018 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku A. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania A. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 04/08/2017 r. znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 04/08/2017r. znak: (...)w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy A. Ś. prawo do emerytury poczynając od dnia 19 lipca 2017r. oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.-

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy A. Ś. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1034/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 lutego 2018 r.

Decyzją z dnia 4.08.2017r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., wskazując na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. 2016 r. poz. 887 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 Nr 8 poz. 43 ze zm.) odmówił wnioskodawcy A. Ś. prawa do emerytury. W uzasadnieniu powyższego wskazano, iż wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Wnioskodawca złożył odwołanie do powyższej decyzji ZUS domagając się jej zmiany i przyznania prawa do dochodzonego świadczenia. Wnioskodawca podniósł, że w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w R. od 11.08.1979r. do 30.04.1991r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych, tj. pracę spawacza. W okresie od 02.04.1991r. do 23.04.1992r. pracował w firmie (...) w C. na stanowisku spawacza.

Pracę spawacza wykonywał też w Firmie (...).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie. Zakład wyjaśnił, że przedłożone dokumenty z okresu zatrudnienia nie potwierdzają wykonywania pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. Ś. urodził się (...) W dniu 19.07.2017r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę w wieku obniżonym ze względu na wykonywanie przez niego pracy w warunkach szczególnych powołując się na dokumenty złożone do akt organu rentowego.

Poza sporem pozostaje, że na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 25 lat 1 miesiąc i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych oraz 14 lat 5 miesięcy i 4 dni stażu pracy w warunkach szczególnych. Nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

(akta organu rentowego – decyzja z dnia 4 .08. 2017 r.)

Kwestią sporną ostatecznie było zatrudnienie wnioskodawcy w warunkach szczególnych w okresie od 02.04.1991. do dnia 23.04.1992r. w Firmie (...) – Usługowe wC..

W celu udowodnienia okresów zatrudnienia, w tym stażu pracy w szczególnych warunkach, do wniosku o przyznanie świadczenia emerytalnego, wnioskodawca załączył stosowną dokumentację w postaci ogólnego świadectwa pracy obejmującego sporny okres z dnia 23.04.1992r.

W świadectwie tym wskazano, że wnioskodawca w spornym okresie pracował na stanowisku spawacza. Wnioskodawca zeznał, że był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Spawał rusztowania, konstrukcje stalowe, drzwi metalowe, garaże, okna metalowe. Było to spawanie elektryczne.

Według zeznań świadków K. R., J. S. wnioskodawca był zatrudniony u T. Ł. wyłącznie jako spawacz. Pracę wykonywał na hali, gdzie był duży huk, zapylenie. Świadczyli w tym samym czasie co wnioskodawca.

Sąd dokonał powyższych ustaleń na podstawie wskazanych wyżej dowodów.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały sporządzone przez powołane do tego organy w zakresie przypisanych im kompetencji i w przewidzianej formie, a ich treść nie budzi wątpliwości Sądu. Autentyczność zaś dokumentów nie była podważana przez strony postępowania.

Nie budzą wątpliwości dowody z zeznań świadków w zakresie w jakim świadkowie opisywali charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie zatrudnienia. W korelacji z treścią zebranych w sprawie dokumentów, wiarygodność tych zeznań nie budzi wątpliwości. Sąd dał wiarę zeznaniom w zakresie w jakim wskazywali oni że wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawacza. Zeznania te nie stoją w sprzeczności z uznanymi przez Sąd za wiarygodne aktami osobowymi wnioskodawcy z których jasno wynika, iż wnioskodawca pracował jako spawacz.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie uprawnień wnioskodawcy do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej. Wnioskodawca bezspornie posiada ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 1 stycznia 1999 r., natomiast spornym w sprawie był staż pracy w warunkach szczególnych. Spornym między stronami było zatrudnienie wnioskodawcy w okresie od 01.08.1973r. do 29.08.1990r. i od 06.05.1991r do 31.12.1998r w I. - R..

Zgodnie z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania decyzji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku określonego w art. 32 ustawy emerytalnej, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999 r. osiągnęli oni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wymagany według przepisów dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat (dla mężczyzn), mają 25 lat okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie przystąpili do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego i pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.Nr 8, poz. 43 ze zm.) , do którego odsyła art. 32 ustawy emerytalnej określają niższy wiek emerytalny, rodzaje prac i stanowisk oraz warunki na podstawie których przysługuje prawo do emerytury. Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Te okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Warunkiem niezbędnym do uzyskania na podstawie przepisów powołanego rozporządzenia emerytury przez pracownika, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, jest spełnienie łącznie następujących przesłanek z § 3 i § 4 ust. 1 w/w rozporządzenia, tj. dla mężczyzn osiągnięcie wieku 60 lat, posiadanie okresu zatrudnienia w wysokości 25 lat, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczonymi do okresów zatrudnienia oraz legitymuje się 15 – letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Należy wskazać, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 9 kwietnia 2009 r. sygn. I UK 316/08 w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe prowadzenie dowodu z zeznań świadków lub z przesłuchania stron nie podlega żadnym ograniczeniom. Nie może zatem ulegać wątpliwości, że pracownik albo ubezpieczony ubiegający się o świadczenie z ubezpieczenia społecznego może w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych wszelkimi dowodami wykazywać okoliczności, od których zależą jego uprawnienia z tytułu ubezpieczenia - także wówczas, gdy z dokumentu (np. zaświadczenia o zatrudnieniu) wynika co innego (art. 473 k.p.c.). Należy wprawdzie stwierdzić, że okres zatrudnienia w szczególnych warunkach organ rentowy stwierdza na podstawie wystawianych przez zakład pracy świadectw pracy, jednakże pracownik nie może ponosić ujemnych konsekwencji za niedokładności w określaniu stanowisk pracy przez pracodawcę, albo braku wystawienia stosownych zaświadczeń, jeżeli w sposób niebudzący wątpliwości wykaże, że wykonywał pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd w toku postępowania zainicjowanego odwołaniem wnioskodawcy nie może zatem ograniczyć możliwości udowodnienia, że dana praca wykonywana była w szczególnych warunkach jedynie do świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionych według ustalonego w przepisach wzorca, lecz powinien wszelkimi dostępnymi dowodami wskazanymi przez strony postępowania dokonać oceny czy praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w spornym okresie.

Po zbadaniu okresu zatrudnienia wnioskodawcy w spornym okresie i wykonywanych w tym czasie czynności, Sąd uznał, że wnioskodawca wykonywał w tym czasie pracę polegającą na spawaniu, wykonywał ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Z przeprowadzonych w niniejszym postępowaniu dowodów w szczególności z uznanych za wiarygodne akt osobowych jego praca to praca spawacza.

Reasumując Sąd zaliczył wnioskodawcy jako pracę w warunkach szczególnych okres zatrudnienia na stanowisku spawacza – które to stanowisko jest ujęte w wykazie A Dział XIV poz. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8 poz. 43 ze zm.)

W związku z powyższym, Sąd uznał, iż decyzja organu rentowego odmawiająca przyznania prawa do emerytury nie odpowiada prawu i dlatego na podstawie art. 477 14 § 2 - zmienił decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 19.07.2017r. to jest od dnia złożenia wniosku.

Stosownie do art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej Sąd nie orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, albowiem wszystkie dowody świadczące o pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych zostały zgromadzone dopiero w postępowaniu sądowym.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc.